

IK ZAL VAN GOEDERTIERENHEID EN RECHT ZINGEN

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

"Voor Iedere Avond"

Ik zal van goedertierenheid en recht zingen. Psalm 101:1

Het geloof juicht in de beproeving. Wanneer het verstand in de gevangenis is geworpen en met de voeten in de stok vastgemaakt, doet het geloof de muren weerklinken van zijn vrolijk geroep: "Ik zal van goedertierenheid en recht zingen. Ik zal U psalmzingen, o Heere!" Het geloof ontnemt van de droefheid haar zwart masker, en brengt aldus de engel te voorschijn. Het geloof ziet op naar de wolk en weet: *Van goedheid zwanger drupt zij neêr In weldaân op zijn hoofd.* Zelfs in Gods oordelen over ons, is stof tot juichen. Want immers: de beproeving is niet zo hevig als zij had kunnen zijn; de moeite niet zo groot als wij die hadden verdiend, en onze smart niet zo zwaar als de last welke anderen te dragen hebben. Het geloof weet, dat ook in de ergste smart geen straf, geen druppel van Gods vloek ligt maar dat alles uit liefde gegeven wordt. Het geloof ziet de liefde als een edelgesteente prijken op de borst van een toornend God. Het geloof getuigt van de beproeving: "dat is een teken van eer, want het kind moet de roede voelen", en dan zingt het van de liefelijke gevolgen van de smart daar deze bevorderlijk zijn aan de geestelijke welvaart. Het gelooft juicht: "deze lichte verdrukking, die zeer haast voorbijgaat, werkt een geheel zeer uitnemend, eeuwig gewicht van de heerlijkheid." Zo rijdt het geloof voorwaarts op het zwarte paard; steeds veroverende, het zinnelijk verstand en de vleselijke begeerte vertredend, en liederen van de overwinning aanheffende in het heetst van de strijd. *Al wat immer mij wedervaart, Lief en leed te*

gader, Brengt, hoe hard het hier soms schijn', Mij de hemel nader. Daar, van heerlijkheid omstraald, Zal ik steeds gedenken, Dat slechts welvolbrachte strijd Mij de kroon kon schenken.

